

EESTI SKAUT

№ 2

5. DETSEMBRIL 1934.

XIV AASTAKÄIK

VÄLJAANDJA: EESTI SKAUTIDE
MALEVA PEASTAAP

TOIMETUS: Vastutav toimetaja: N.
KANN. Tegevtoimetaja H. TARI.

Talitaja: V. SUIGUSAAR

Toimetuse liikmed: R. TREU, H.
MICHELSON ja E. JÕGI.

TOIMETUSE JA TALITUSE

ADDRESS: Tallinn, Vabaduse 2.

Ilmub aastas 8 numbrit. Aastakäik
kr. 1.50. Üksiknumber 20 senti.

Üleilmline skautpere.

Skautlus on sõprusring — räägitakse ümber ilma. Tema liigete arv on viimaste andmete järgi 2 251 726 skauti seitsmekümnekolmest mitmesugusest riigist. See on mängude mäng, mis ilmub poiste juurde igalpool üle ilma. Tegelikult igas tsiviliseeritud riigis üle ilma on olemas skautorganisatsioon. Eesmärk, tegevuskava ja skaudivaim on ühised kõigile ja kui need poisid tulevad kokku ühisesse laagrisse, nagu seda tehakse iga nelja aasta tagant üleilmlise jamboree puhul — siis loodame, et need poisid auendavad ja aitavad kindlustada üleilmlist rahu.

Möödunud aastal oli see Gödölös — Ungaris, kus neljandale üleilmlisele jamboreele tuli kokku 21 000 skauti 46 mitmesugusest riigist. Küll tuli neid laevaga ja rongiga, paatide ja autodega, jalgrattal ja jalgsi. Nad tulid kohale kõigist neljast ilmakaarest. See unustamata ja vaimustav vaatepilt. Kõigil oli eesmärgiks koguda suurele laagriväljale. Kõik need poisid olid liikmeiks rahvusvahelises sõprusringis, sõprusringis, mis ei tunnista mingisuguseid klassi-, usutunnistuse- ja riigi vahesid.

Üleilmlise skautpere liikmeskond.

Juhte	364 738
Roverskaute	80 613
Skaute	1 406 317
Meriskaute	33 364
Hundipoegi	336 694
Üldarv	2 251 726

Skautmastrite kogu teated.

Omavalitsusel 22. nov. Skautmastrite Kogu juhatus jagas oma vahel ametid järgmiselt: esimees skm. Elmar Jõgi, laekur skm. Erich Pavelson ja kirjatöömaja skm. Andreesen.

Koosoleku päevakorras oli ühenduste ettepanekute läbivaatamine ning nende esitamine Peastaabile, ning seisukoha võtmine noorkotkaste ja skautide koostöö suhtes.

—skm.—

Peastaabi teateid.

Eesti Skaudi Sõprade Liit pidas oma peakoosolekut rohkearvulise osavõtjatega. Peaagu iga Sõprade Selts oli oma esitaja saanud. Muude küsimuste hulgas oli ka uue Peastaabi valimine. Peastaap valiti järgmise koosseisus: Peavanem hr. minister N. Kann, Peavanema abi hr. ministriabi E. Madisson.

Peastaabi ülem hr. major A. Koik, Peastaabi ülem abi skm. H. Michelson, Välissekretär skm. B. Rautsmann, Laekur hr. A. Mitt.

Peastaap nimetas sisesekretäriks skm. V. Suigusaare ja abiks nskm. R. Käneri.

E.S.S.L. arutades koostöö küsimust „Noorte Kotkastega“ asus järgmisele seisukohale: Koostöö Noorte Kotkaste ja skautide vahel on tarvilik ning Sõprade Liit volitab Peastaapi selleks tarvilikke samme astuma. Koostöö aluseks seati üles järgmised põhimõtted: kui sünnib liitumine siis ühise organisatsiooni nimes peab leiduma „skaudi“ nimetus; ühinenud org. peab tunnustama rahvusvahelist sidet rahvusvaheliste skautliku organisatsiooniga; ühinenud organisatsioonis peavad praegused skautjuhid ja vanemad leidma väärrikat kasutamist; skautide ja noorkotkaste ühinemise puhul ei tohiks lubada Eestis teotseda ega tekkida ühelgi muul poiste skautlikul organisatsioonil ükskõik missuguse nimetuse all see ka ei sünniks; liitumine võiks sündida ainult skautide ja noorkotkaste vahel, mitte aga gaidide ja kodutütarde vahel.

E.S.S. Liit volitas Peastaapi valima kuue liikmelist nõukogu koostöö aluste väljatöötamiseks noorkotkastega. Omavalitsusel 25. nov. valis Peastaap nimetatud nõukogusse järgmised isikud: Peavanem: N. Kann, Peastaabi ülem A. Koik, E.S.S. Liidu esimees: J. Hüneron; skm.-rid: H. Michelson, R. Treu ja E. Jõgi. Asemikud: skm.-rid: B. Rautsmann, H. Tari, E. Pavelson ja hr. A. Mitt.

—skm.—

§ 150: Üleilmline skautpere. / Keskorganite tegevusest. / Naerata emakene. / Bastakoosolek Haapsalus. / Peavanema käsukiri. / Nimetu Skautmaleva aruanne. / Tuletooja. / Kaks juhti. / Teateid. / Kuulutused.

Naerata, emakene!

See oli raske töö. Uskuge mind, lõpmata raske mulle. Nad seisis säääl ümber ja nutsid. Ka võõrad kuivatasid pisaraid silmist. Ja mina ei tohtinud nutta — matsin ju ise oma ema. Panime ta Maarjamulda magama, siis kui alles üksikud lehed olid langemas puieit.

Palju lilli toodi talle, ta armastas ju neid. Palju pisaraid nutsid talle viimaseid tervitusi, ta oli ju paljude nutjatega nutnud. Minu skautdivennad seisis säääl, suure pärja töid nad mu emakese mälestuseks, ja olid väga tõsised, see päev oli neile suureks emadepäeva jutluseks.

Palju kordi olen oma emale tervituse kirjutanud meie poiste ajakirja veergudele emade austamise päeval. Minu skautvend palus, et ma seda ka nüüd teeksin, ta pole vist sellega arvestanud, et mulle ka ajajooksul mõni ülesanne üsna raskeks on muutunud.

Siiski veel sedakorda tahaksin oma pühima kirja ajakirjale saata, viimase tervitusena oma uinuvale emakesele.

Minu pojad, see on nõder jutlus sügavaks järelemõtlemiseks.

„Jutlusta midagi. Üskõik mida. Muinasjuttu!“ Ammu pole ma enam nõnda palunud teda. Kõik emakese muinasjutud jäid lapsepõlve muinasmaale. Kord oli neist nagu väga kahju, aga siis tuli elu oma paljude tõsiste lugudega ja võttis nende juttude võlu.

„Tee mullegi saiakene, pisikene saiakene!“ Ammu pole ma enam nõnda palunud teda. See pisikene saiakene ei täitnud suure inimese kõhtu, kuigi ta oli magusaim kõigist, ta oli ju minu tellimise peale küpsetatud. Aga suurel inimesel on suur isu, ta omas ahnuses ei palugi enam pisikesi.

„Seo haav minu sõrmes!“ Ammu pole ma enam nõnda palunud emakest oma verise sõrme pärast. Elus löödi sügavamaid haavu südamesse, ja suurena otsisin mujalt neile sidemeid, kus oma poisi pisarad tohtisin nutta.

Aga ühte asja palusin talt veel; olgu säääl lapsepõlve muinasmaal, olgu oma noore inimese võitluse teedelt tagasi koju tulles. „Ema naerata!“ Kui valusasti see südamesse löikas, kui tema oli kurb. Tal oli seks nii palju põhjust.

Olime talle valu teinud, palju valu. Ta katsus oma kurvastust peita, ometi ei suutnud ta seda — ta oli ju meie ema. Siis läksin ta juure ja tahtsin, et ta naerataks. Poisi uhkus ei lubanud andeks paluda. Nutsin

siis salaja teiste nägematult. Ta sai seda siiski teada, ja naeratas. Ema oli jälle rõõmus. Kui ruttu ta andestada võis ja unustada suutis. „Ema naerata!“ Seisin puusärgi ääres ja oleks talle seda tahtnud kõrva sosis-tada. Ma tean, kes tema asemele kuulis.

Nüüd seisan ma igal emadepäeval sääl, tema, suure kuulataja ees, ja palun ainult ühte palves: „Ema naerata!“ Ta teab, et ma nõnda kõi-geist südamest soovin.

„Maarjamallas magusasti magad sa. See oli nii raske töö sääl õhtu-palvet pidada sulle. Aga ei ma ühtegi muud soovinud, kui et oleksid taas rõõmus sääl kaunimal kodumaal.

Sa tuled mulle ju vastu, kui kord üle Isakodu läve astun, väsinud teekäijana kaduvusest sinna igavesele öömajale.

Sa naeratad jälle emakene, Sa suudad ju niipalju andestada!“

Harry Haamer

Aastakoosolek Haapsalus.

Sa abumine toimub kahes osas: laup., 27. okt. ja pühap. 28. okt. hommi-kul. Pühap. hom. 10.38 saabuvale ron-gile on vastu tulnud arvukas Haapsalu skautpere koos linnapea (mal. van.) dr. Alver'i, mal. abiv. ltn. Vöttingi, H. S. S. S. esim. major Baumanni, V. r. v. ma-jor Tõnso, Ühisgümn. dir. Üksti, mal. juht n.-skm. Viksteni ja skm. Grön-bergiga. Rongil saabunud peavanema min. N. Kann'i perronile astudes män-gib 22-liikmeline Järva maleva orkes-ter tervitusmarsi. Koos peavanemaga saabus Haapsallu Viljandi mal. van. hr. Moks, Nõmmelt hr. Mitt, Tallinnast hr. Rautsman, Narvast dir. Wälbe, ning sellele lisaks üle 200 liikmeline skautjuhtide pere.

Vastuvõtjad koos saabujatega teevad ltn. Wöttingi juhtimisel rongikäigu or-kestriga eesotsas läbi linna öökorteri-tesse. II algkooli ruumides leiavad aset: Tallinna, Rakvere, Saare ja Järva skautjuhid, ülejäänud — Tartu, Nõmme, Sakala, Pärnu, Narva, Võru, Valga, Pet-seri skautjuhid — I algkoolis.

Koosolek ise peetakse aga ühis-gümn. avaras saalis. Avakoosolekust võ-tavad osa: peavanem hr. min. N. Kann, Haapsalu linnapea sk. mal. van. hr. dr. Alver, hr. dir. Üksti, Lääne-Saare kaitseringkonna ülem hr. kol. Kursk, lin-nanõunik III r. v. hr. Pealer; Nõmme mal. v. hr. Mitt. Haapsalu skautsõprade selt-si esimees hr. major Baumann. Lääne-Saare prefekt hr. Lapman, Piirivalve Lääne jsk. ül. V r. v. hr. major Tõnso. Lääne-Saare kaitseringkonna staabiülem

hr. major Kulbusch. Scoutspataljoni ülem hr. major Krajspe, Haapsalu poli-itse komissar hr. Tobias, Lääne sk. mal. abivan. hr. ltn. Wötting, II r. v. hr. kapt. Pek. Lääne koolinõunik hr. Viilup. Sakala mal. van. hr. Moks, Narva sk. mal. van. hr. dir. Wälbe, Peastaabi välissekretär Rautsman ja peale nimetatute veel hulk vanemaid tegelasi ning saalitäis skautjuhte ja skaute.

Eesti skautide maleva peavanema hr. min. N. Kann'u sisseastudes Järva ma-leva orkester mängib tervitusmarssi. Hr. peavanem koos hr. linnapeaga asuvad juhatuslaua taha. Peavanem annab esi-meseks sõna hr. linnapeale, kes tervitab aastakoosolekust osavõtjaid, avaldab nei-le oma suurt rõõmu ja tänab neid ele-vuse eest, mida vaikne Haapsalu nii vajab. „Haapsalul pole erilist rikkust,“ ütleb Dr. Alver, „kuid ta omab reli-giooni, omab midagi suurt nende ini-meste näol kes elasid ja elavad Haap-salus. Nii Bernhard Laipman eelistas surma orjapõlve iseloomustavale ihu-nuhtlusele. Uuemõisas asuv Scoutspa-taljon on suureks plussiks Haapsalu-le. Scoutspataljon oli see kes kandis Eesti lippu Riia, Petrogradi ja Pihkva all võitlustes vabadussõja ajal.“ Lõpuks avaldab lootust, et skautjuhid vähest leiavad Paralepa metsa oma suurlaagr-ile 1936. a. heaks asupaigaks, ning soovib töökoosolekule õnne ja jõudu.

Vaimuliku talituse pidas I. jsk. A. Peikel.

Tiit. 2:7.

Meid on toonud kokku armastus selle töö vastu, mis alal me töötame. On toonud kokku tahe olla üks paljudest tähistest suures metsade koolis, neile, kellel on tahet olla metsadekooli õpilane.

Me tahame olla tubli juht, aga, kas oleme seda? Vaevalt küll, sest selleks ei anna mahti tänapäeva kiire elutempo, millega kooskõlastada ei suuda meie oma vaimlise tasapinna arenemist.

kõik halbtus. Asenda hinges pesitsev halbust õilsamate vaimuväätustega, siis alles võid olla teistele juht ja suuna näitaja elu kõverteel.

Meie ei saa oma elu veeta nagu kiirrongil, kui tahame püsida värskena ning tugevana neis ülesannetes, millised oleme võtnud endale metsade koolis.

Peame leidma aega vaikseteks tundideks, mil taandume oma hinge salajasematesse paikadesse, et kõnelda seal

Malevajuhtide koosolekust osavõtjad. Esimeses reas: skm. R. Treu Tallinnast, skm. E. Jõgi hundipogade üldjuht, skm. N. Kann peavanem, skm. H. Michelson. E. sk. malevajuht nskm. A. Viksten. Lääne — Teises reas: skm. E. Priimann Rakverest, nskm. R. Roos Nõmme, sk. K. Nikitin Petserist, n-skm. A. Reisko Pärnu, R. Juhkamson. Sakala — n-skm. A. Anderson Võru, nskm. E. Rosenthal Järva ja n-skm. R. Nolk Narva skautide malevast.

Ilma vaimuta inimene on raskesti haige. Ta on kui kevad ilma päikese ja soojuseta. Kuidas on võimalik omada vaimlisi väärtusi?

„Tunne iseennast!“... Need sõnad olid kirjutatud vana templi seinale. Inimene, kes neid sealt luges, oli üllatatud nende mõtte suuruselt ja sügavusest. Silm silma vastu iseenesega, oma isiku hinge ja südametunnistusega tahavad need sõnad meid seada.

Nad ütlevad: enne kui teisi tundma õpid ja tahad neid juhtida, õpi tundma iseennast. Roogi halastamatult hingest

Jumalaga, uuendada oma jõudu, õppida kotka kombel tõusma kõrgele ja siis uuesti laskuma igapäevasusse, kus tuleb jooksta ja mitte väsida, teotseda ja mitte nõrkeda.

See on raske ülesanne, lahendamiseks, kuid õppides tundma meie Suurt Juhti, meie kõikide skautide suurimat skautmastrit, suudame antud ülesande hõlpsasti lahendada. Omades Tema Vaimu saame iseennast seada üles teatud eesmärgiks juhitavale Suures Metsade koolis. Andku koosoleku päevad, tõuke meie heale tahte, et meie hing

saaks lahti igapäevsusest, et ta tõuseks kõrgemale, vaimu väärtuste poole, kui kotkas, kes tunneb vaid sammu mäetipult, mäetipule ja kui tarvis tõuseb kõrgemale pilverüngastest.

Kohe peale vaimulikku talitust asub kõnetooli hr. peavanem ise, kes tervitab ja soovib, et koosolek läheks hästi korda ja annaks häid resultate. Avaldab tänu hr. linnapeale ja kohapealsele võimukandjale. „Ikka enam ja enam läheneb aeg,“ tähendab hr. peavanem, „mil vanad võivad skautluse eestisast lahkuda. Kuna vanad on skauditarkust saanud peamiselt ainult noortelt siis on loomulik et juhtimise võtaksid oma kätte noored ise. Kool jätab noortele hulga vaba aega ja vanemad ei suuda poistele pakkuda tarvilist lõbu, kuna nad on seotud väga tihti teiste kohustustega, nii tekib tarvidus organisatsiooni järele, kus poisid kasvataksid end ise. Skautlus arendab sõprust rahvaste vahel, kuna puudutakse kokku võõraste skautidega. Teada on, et iga käeulatus arendab sõprust. Skautlus on üle terve tsiviliseeritud ilma levinud. Igalpool, ka Eestis, on skautlus kõvasti läbi lõõnud ja pole langust karta. Etteheita on skautlusele harilikult neil, kes ei tunne, skautlust. Eesti skaudid tahavad olla ja on isamaalased, nagu kõik teised. Meie loome sõprust igalpool, kuid oleme isamaalased kus tarvis. Riias võitsid meie sportlased, Läti suurlaagri ajal, skautide õhutusel. Tarbekorral astume ka meie kui üks mees välja isamaa eest.“ Lõpuks tänab hr. peavanem aastakoosolekuks eeltööde tegijaid, ning soovib, et töö oleks viljakas ja et head töömeeleolu viidaks laiali kodulinnadesse sõpradele, kes jäid koju. Kõne lõpul lauldakse koos orkestriga isamaa hümmi.

Tallinn-Nõmme-Narva ühisel ettepanekul valiti koosoleku juhatajaks skautmasterid: Michelson Tartust, Treu Tallinna ja Grönberg Lääne sk. malevast.

Otsustatakse saata tervitustelegrammid Riigivanemale, üleilmsele skautjuhile ja vägede ülemjuhatajale.

Järgnevad tervitused: koolinõunik hr. Viilupilt, kes tervitab aastakoosolekut Lääne ajutise maavalitsuse nimel. Talle olla eriti jäänud mällu väikese poisi tervitus kindral Laidonérile kes ütles: „Püüame saada Teie suuruseks hr. kindral ja veelgi suuremaks, keda armastab isamaa ja usaldab eesti rahvas.“ Soovib et noorte otsingute aluseks

oleks isamaa armastus ja see toogu õnne isamaale.

Haapsalu linnavalitsuse nimel tervitab hr. Pealu, ning Haapsalu seltside liidu poolt hr. Vösu.

Noorkotkaste Lääne maleva poolt tõi tervitusi hr. dir. Üksti, kes mainib, et noorkotklus on noorem kui skautlus, kuid sihid lähenevad skautlusele, püüded on sugulased. Nad mõlemad on aatelistel organisatsioonid, ning nende vahel pole võistlust, nad mõlemad on isamaale tarvilikud, mõlemad püüavad jõuda selgusele, kuidas teenida isamaad. Tahavad aidata isamaad rasketel silmapilkudel, mitte üksi jõuga vaid ka kõlbiselt ja tuua midagi väärtuslikku isamaa altarile.

Haapsalu gaidide poolt toob tervitusi malevanem pr. Lossmann.

Narva Skaudi Sõprade Seltsi nimel tervitab dir. Välbe, kes ütleb et on tulnud Eesti idapoolsest osast läänepoolsesse. Kuigi Narva elanike arv langeb, ning Haapsalus tõuseb, püüavad narvalased olla teistega ühekõrgusel vaimliselt. Narvas on küll hulk organisatsioon kuid jätkub ka poisid skautlusele. Siin Haapsalus on rahulik, kuid Narvas on kose tõttu mürinat, mis ei anna rahu, ning sunnib narvalasi raskusi võitma. Toob Narvast tervitusi kohisevaid ja vahutavaid.

Lääne Skaudi Sõprade Seltsi nimel tervitab hr. major Baumann soovides aastakoosolekule head kordaminekut ja uut hoogu skautlusele.

Kirjateel on tervitusi saabunud kaitseväge staabiülemalt, kindral major N. Reekilt, Lääne maleva auvanemalt hr. Siltsilt, skautmaster H. Paalmannilt, Rakvere Skautmaleva vanemalt hr. Blaubrikult, nooremskautmaster Küttilt ja Poola skautide esindajalt Dr. Ludvik Bar'ilt, mida ei osatud aga tõlkida.

Aruanded

Esimesena annab ülevaate Eesti Skautide malevajuht skm. H. Michelson, kes väidab, et kõik võimalused on kasutatud. Kerge pole juhtida, peab teadma mis meid takistab — rõhub. On püütud malevaid hoivida kontaktis ringkirjade ja sõitude abil. Peame kasvatama omni seljatuge — meil oleks raske, kui astuks ära meie praegune peavanem. Me peame haarama ka maad ja arendama seal skautlist kasvatust. Lähemate juhtööride andmiseks ilmub emapäevaks käsi-raamat, mis käsitab ka järgueksameid.

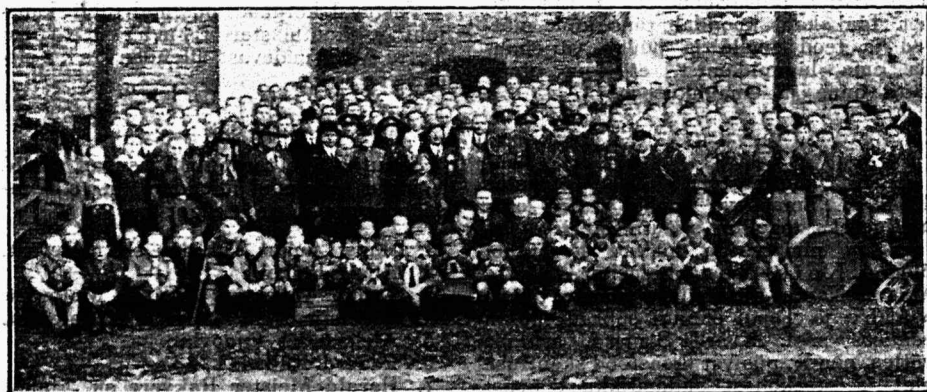
Juhtperele on korraldatud hulk õppe-laagreid. Skautlus on suuresti tasakaalu võitnud ja on teedele väljajõudnud.

Hundipoegade üldjuht skm. Jõgi, viibis sel suvel Lätis ja Poolas. Poolas on hundipoeglus tublisti erinev inglise hundipoeglustest. Hundipoegade üldjuht korraldas kursusi juhtidele Petseris, Valgas ja Võrus.

Roverskaute üldjuht pole suutnud roveluse alal midagi põhjanevat pak-kuda, kuna pole olnud selge, mida ro-veritele pakkuda.

Järgnesid malevate aruanded, mida siinkohal loon tabeli näol kuna üksikute malevate töökirjeldus nõuaks liigselt ruumi.

Maleva	Hundipoegi	Skaute	Vanemaid ja juhte	Kokku	Kursusi	Juhtide koole	Pidustusi	Võistlusi	Laagripäevi	Ruumid saadud
Alutaguse	33	96	9	138	1	1	4	5	6	Ü. E. N. Ü.
Järva	80	140	6	226	—	2	4	5	8	Paide linnav.
Lääne	38	67	16	121	1	1	2	1	10	Haapsalu l. v.
Narva	76	117	14	207	2	2	10	4	6	Kaitseväelt
Nõmme	44	168	29	241	—	1	2	5	16	S. S. Seltsilt
Petseri	15	10	3	28	—	—	1	—	4	N. M. K. Ü.
Pärnu	73	199	17	289	1	1	2	3	16	S. S. S. ja kooliv.
Rakvere	112	276	28	416	—	—	2	1	21	S. S. Seltsilt
Saare	85	174	33	292	3	1	2	8	5	S. S. Seltsilt
Sakala	85	106	20	211	—	1	2	7	20	Viljandi linnav.
Tallinn	83	316	40	439	3	1	3	8	55	E. P. Rist
Tartu	118	265	35	418	4	1	4	5	10	Tartu linnav.
Valga	80	85	30	195	1	2	4	8	6	N. M. K. Ü. ja kooliv.
Võru	29	96	14	139	1	—	1	2	8	S. S. S. ja N. M. K. Ü.
Kokku	951	2115	294	3360	17	14	43	62	191	

Aastakoosolekust osavõtjad: Keskel arvurikas vanemätepere koos peavanematega.

Aruannete läbivaatamise komisjoni va-liti skautmasterid Michelson, H. Tari ja R. Roos.

Lõpusõna ütleb peavanem hr. N.

Kann, kelle ettepanekul austatakse surma läbi lahkunud tähtsamaid Haapsalu tel-gelasi püstitõusmisega.

Ning tähendab ettekantud aruannete

kohta: Paide oli valulapseks eelmise tegevusaasta alul, kuid nüüd on seal skautlus täies hoos. Sakalas on skautlus kindlais kätes, kuna malevavanem on innuga töö juures. Rakvere töö on otse eeskujulik, samuti on täiesti rahuldav teiste malevate töö.

Kevaldel otsustasid skautlike organisatsioonide vanemad hr. min. N. Kann ja ülemjuhataja hr. Laidoner üksteisele käeandmisega, et lõpevad nende organisatsioonide vahelised hõõrumised ja

hakatakse ühiselt osavõtma ühistest võistlustest ja välislaagritest. Kuigi oleme kumbgi iseorganisatsioonist, astume tarbekorral kokku, sest oleme ühe isamaa pojad.

Lõpuks tänab peavanem hr. dir. Üksti' t vennalikult ja sõbralikult tushi saatel orkestrilt.

Järgnes ülesvõtte lossivaremeis, kuhu mindi orkestri ja vanemate tegelastega ühises rongikäigus.

Peavanema käsukiri Eesti Skautide Malevale.

Tallinnas 1. detsembril 1934 a.

§ 1.

Tänase tähtpäeva pühendavad kõik Eesti skaudid oma emadele tuletades tänuga meelde ema hoolt ja vaeva kasvatamise juures, õilsat ema armastust, mis ei kohku tagasi ühestki takistusest, kui tuleb poja eest hoolt kanda.

Emale on iga päev pojad päev — kuid paljudele emadele täna ka eriline rõõmupäev, kui nad leiavad poja nime tänasest päevakäsust, näevad, et poeg kogu aasta kestel ka skaudina olnud hea ja eeskujulik.

Tänase heateoga näitab iga skaut oma truid pojaarmastust ja tänutunnet. Iga skaut koondab täna kõik mõtted ja teod emale ja püüab väljendada oma lugupidamist, et ema hinge täita õnne ja emauhkusega.

§ 2.

Eesti Skautmasterite Kogu otsustas 1934. a. „Emapäeva“ puhul valida oma auliigeteks tegeliku skautmasteri õigustega ja nimetusega härrad Peastaabi ülem A. Koik, Peastaabi laekur Adolf Mitt, Narva sk. maleva vanem Jüri Välbe ja Tartu skaudi sõprade seltsi esimees prof. Karl Saral, arvesse võttes nende püsivat kaastööd skautluse alal ja otsekohest südamlikkust sõprust skautluse vastu, mis olgu elavaks eeskujuks igale skaudile ja skautjuhile.

§ 3.

Annetan „svastika lindiga“ sügava poolehoiu ja sõpruse tänutäheks meie

liitriigi Latvija president hr. Albert K viesisele ja Latvija peaminister hr. Karlis Ulmanisele, eestlastele üles näidatud lahkuse eest Latvija III suurlaagris.

§ 4.

Latvija skautide III suurlaagri juhile skm. Joseps Dombrovskyle annetan „teenuste märgi“, teenete eest Eesti ja Läti skautide sõpruse süvendamiseks.

§ 5.

Vastaval kõrgusel püsinud tubli skautjuhi n.-skautmaster Elmar Peetsu Tartu sk. malevast ülendan skautmasteriks.

§ 6.

Skautjuhtide tasapinnal asuvad tublid 1.-järgu skaudid ülendan noorem-skautmasteriteks:

1. Hans Luugus Tallinna sk. Malevast.
2. Adolf Peikel — „ —
3. Armin Anderson Võru sk. Malevast.
4. Vladimir Altin Valga sk. Malevast.
5. Aleksander Pugovkin — „ —
6. Eduard Kallas — „ —
7. Harald Meister Rakvere sk. Malev.
8. Albert Reisko Pärnu sk. Malevast.
9. Nikolai Raist — „ —
10. Mihkel Martinson — „ —
11. Armin Vaner Nõmme sk. Malevast.
12. Karl Truu — „ —
13. E. Kublin Sakala sk. Malevast.
14. Robert Uus.

§ 7.

Hoolsa ja püsiva töö eest omas malevas annetan teenuste diploomi: Sakala sk. Malevast Philipp Adlerile.

§ 8.

Eeskujulikkudele ja tublidele 1. järgu skautidele annetan „eeskujuliku skaudi“ diploomi ühes märgi kandmise õigusega: 1) Evald Tammert; Lääne skautide Malevast. 2) Rudolf Juhkamson, 3) Erich Malin; Sakala skautide Malevast. 4) August Ruudi, 5) Eduard Lillipuu, Valga sk. Malevast. 6) Endel Jaakson, Pärnu sk. Malevast. 7) Johannes Pärna, Nõmme sk. Malevast; 8) Edgar Igarik, Järva sk. Malevast; 9) Albert Raat, 10) Heino Lääne, 11) August Säägi Tartu sk. Malevast.

§ 9.

Eeskujulikkudele ja tublidele 2. kõrva hundipoegadele annetan „eeskujuliku hundipoja“ diploomi, vastava märgi kandmise õigusega 1) Helmuth Simenson. 2) Ülo Kulbusch; Lääne sk. Malevast. 3) Evald Massov, 4) Vambola Vilper; Tallinna sk. Malevast; 5) Leo Poltanile Rakvere sk. Malevast. 6) Eduard Iives, 7) Hans Tõllasson, 8) Heino Mikk, 9) Mandi Tõnson; Sakala sk. Malevast. 10) Endel Poormeister; Valga sk. Malevast. 11) Heino Annikule, Narva sk. Malevast. 12) Heino Peterman, 13) Harald Jaakson, 14) Valter Ojakäär; Pärnu sk. Malevast.

§ 10.

Luban skaudi „hoolsusmärke“ välja anda malevatel järgmiselt: Tallinna 18; Rakvere 7; Pärnu 7; Tartu 7; Sakala 6; Lääne 4; Valga 3; Narva 3; Nõmme 3; Võru 2.

§ 11.

Annetan skaudi „hoolsusmärgi“ Latvi ja skautidele F. Albile ja J. Schigorile hoolsa ja kiiduväärt käitumise tänuks Eesti skautide tõlkidena III Latvi ja suurlaagris.

§ 12.

Luban hundipoja „hoolsusmärke“ välja anda malevatele järgmiselt; Sakala 14,

Tallinn 9, Valga 7, Tartu 3, Rakvere 2, Narva 1, Pärnu 1.

§ 13.

Arvan erru nooremskautmater Ernst Taksi Järva sk. malevast ja kustutada tegev skautmasterite nimekirjast.

§ 14.

Teen teatavaks Eesti Skaudi Sõprade Liidu poolt valitud Peastaabi koosseisu.

Peavanem: skm. N. Kann
Peavanema abi: hr. E. Maddison
Peastaabi ülem: skm. A. Koik.
Peastaabi ülema abi: skm. H. Michelson.
Laekur: skm. A. Mitt.

§ 15.

Kinnitan ametisse Eesti Skautmasterite Kogu juhatause järgmises koosseisus:

Esimees: skm. E. Jõgi
Laekur: skm. E. Pavelson
Kirjatoimetaja: skm. V. Andreesen.

§ 16.

Eesti sk. Maleva on kasvanud jällegi ühe maleva võrra ja nimelt Petseri Skautide Maleva; asukohaga Petseris, N.M.K.U.

§ 17.

Kinnitan määramata ajaks järgmised maleva vanemad ja abid: Võru sk. maleva vanemaks hr. A. Mõlteri, Lääne sk. ml. van. hr. Hans Alveri, Sakala sk. ml. van. hr. Hans Ruubeli ja abiks hr. Aleksander Moks; Petseri sk. ml. van. hr. Aleksander Hinno ja abiks hr. Osvald Ents ning Tartu sk. ml. van. abiks hr. kol. A. Traksman.

§ 18.

Avaldan tänu Võru sk. maleva endisele vanemale hr. koi. J. Rimmelile, tema töö eest Võru skautide Malevas. Loodan, et hr. Rimmel jääb edasi skautte sõbraks ning ei keeldu oma kaasabi skautele.

N. Kann, peavanem.

A. Koik, peastaabi ülem.

Nimetu Skautmaleva aruanne 1934/1935 a. peale ette.

Motto: Aastakoosolekul nõudis üks skautjuht, et malevate aruanded peaks üksikajaliselt ettekantama.

Kõigesti austet skautjuhid, daamid ja härrad!

Kuigi meie maleva alles asutamise ajajärgul, siiski meie oleme leidnud rahuliku skautliku töö meeoleolu ja asjasse süvenenult, üldhuvides oma maleva tööga jõudnud niikaugemale, et võime julgelt öelda, et oleme juba praegu üks paremaid malevaist, — palun kõiki võtta eeskuju.

Nimekirja olen võtnud kõiki oma maleva piires olevaid meeskodanikke aastast 4—18-ni. Et paljud tõrkusid vabatahtlikult astumast, siis valisime kohalikud kooli „vüütered“ omale kõrgetele kohtadele, ja juba need hoolitsevad, et keegi ei tõrguks. Ja kui juhtubki, et keegi peaks tõrkuma, siis lihtsalt selle tõrkumise murdmiseks piisab ühest tähest s. o. „N“ — neid „N“ tähti pannakse lihtsalt niipalju kui vähegi süda soovib — ja kui see ka ei aita, siis kord tehakse lihtne lõpp ja kirjutatakse, „Jääb teiseks aastaks klassi!“

Vaadake lugupeetavad koosviibijad, juba siitki võiksite meilt eeskuju võtta! (Hää! pealtkuulajaskonnast: „See ei ole ju skautlik!“) — Mis tähendab siin „skautlik“, kui meie teist moodi liikmeid ei saa, — siis ühtemoodi ikka peab saama, ja senised katsetused on näidanud, et meil on pööranu edu. Nimekirjas on umbes 215 inimest, ja kui suvel peeti kohalikku tähtpäeva, oli meie peret väljas väga palju, — täpselt 63 inimest

Nii! Nüüd olen teile lugupeetud kuulajad andnud lühikese sissejuhatuse, mis üldhuvides väga soovivat.

Nagu juba mainisin, liikmeid on meil praegu 215, — neist vanal vene ajal lõpetasid „untervitsi“ kooli 4 inimest, uuemast ajast on 4 reameest, 3 kaprali, 1 noorem allohvitser, vanemaid allohvitseri veel ei ole, — 1 veltveebel. Kõik muidugi praegu reservis, samuti 5 lipnikku. Mastereid meil praegu ei ole, kuid üldise rahuliku meeoleolu säilitamiseks oleks väga soovivat, et üks

oleks. — Ma praegu tõesti ei tea, kes see oleks, võin aga öelda, et minu tõtu, minu maleva, minu kodulinnas, minu juhtimisel on niikaugemale saanud.

Edasi. I järgu skaute meil ei ole, II järgu mehi on 2, III järgu omi 11, — ülejäänud ei ole veel jõudnud ekssame sooritada, kuid üldist töö meeoleolu süvenemist üldhuvides silmas pidades, — see arv kindlasti õige pea kasvab.

Tegevus on olnud väga intensiivne; selge pildi annab juba see, et majas, kus koos käime, on ära lõhutud viimase kolme kuu jooksul 18 aknaruu, 7-me ukse lingil „vint peale löödud“, ustel ega akendel ei ole sees ühtegi kruvi...

Koondusi on üldiselt peetud väga rohkearvuliselt, — iga rühmal vähemalt 6 korda nädalas, à 4 tundi. Koondustest osa võtnud aasta jooksul on umbes 27 341 skauti. Neist ukse kaudu sisse ja välja läksid umbes 3 333 skauti, — ülejäänud käisid akna kaudu, kuna maleva sekretär oli korduvalt võtme ära viinud. Rühmi on meil praegu 23. 5 uut rühma on asutamisel, nende hulgas, niipea kui kohaliku pritsimaja torn valmis saab, kaks „lennu rühma“. Peale selle on väga levinud sport: — kohalikku jalgpalli seltsi „Ilud“ võitis ülekaalukalt, maadluse seltsi „Noorusega“ korraldatud maadlusvõistlused lõpesid viigiga. Poksi klubi „Örnusele“ pidime kahjuks alla vanduma — s. o. kaotasime. Laskeasjanduse ühinguga korraldatud iluuisutamisevõistlustel tulime esimeseks. Praegu on võistlus käimas Loomakaitse seltsiga koroonas, ja tuleval kuul algab malevõistlus kohaliku kooli loodusearmastajate ringiga. Kergetõustiku võistlustel on kujunenud olukord nii, et kord oleme võitnud meie, teinekord teised. Kergetõustiku võistlusi pidasime 7 — neist tugevamad vastased olid tuletõrje spordiring, hobuse armastajate ühing ja kohalik spordi selts „Heli“.

Malevas töötab peale selle mitmesuguseid ringe, nagu ping-pongi, male, kabe jne. Siis aasta jooksul korraldati küs vastlaõhtut, kaheksa mardi maskeraadi, kolm kestvastantsu võistlust,

neli tangu vorsti söömise õhtut — viimased kaks juuni kuul, ja kaks augusti kuul. Eneseaustamis õhtuid oli terve rida — kahjuku neid ei jõua loetella.

Välitegevus oli väga aktiivne, eriti enne üht „suurlaagrit“. Saime teada, et antakse prii sõit, — kuid millegipärast osavõtjaid ei olnud. Korraldasime siis suure haarangu, kuid tagajärjed olid sama kurvad. Viimaks leidsime nõksu — seletasime, et kõik osavõtjad tehakse laagris „tegelinskideks“ — s. o. saavad osavõtmise eest ka palka. Telemustega võisime rahule jääda — meie malevast võttis osa 11 hundi poega.

Koostöö teiste organisatsioonidega: Sõpradega oleme sõjajalal, kuid kohaliku poksi klubi ja politseiga saame hästi läbi.

Koosoleku juhataja: „Kõneleja, sinu aeg on läbi.“ — „Kuidas läbi, ma ei

ole veel saanud öieti alatagi!“ — „Palun koosoleku juhatajaga mitte vaielda!“

Aga nüüd kargas ka mul hing täis. „Lugupeetavad koosviibijad, daamid ja härrad! See ei ole kellegi kord, et mind ei lasta kõnelda. — Minul on siin valmis kirjutatud pikk, täpne ja üksikasjalik aruanne, — ja nüüd korraga ei saa. — Ega minu maleva ei ole mõni niisugune, kus viie minutiga suudetakse kõike ette kanda. Loodan, et lugupeetav kuulajaskond lubab mind oma aruannet lõpetada hiljem, — parem aeg oleks seks enne magama heitmist!“

Oh sa silk! — kus see peale oli aplaus. Saatsin võitja pilgu koosoleku juhataja poole. Olin paugupealt päevakangelane, ja kui nüüd ka sellest tagajärgi ei tehta, siis — ei ole enam õiglust maamunal. Masteriks ma enam ei tahagi, nüüd juba kas, „teenete märk“, või veel parem — „Hõbe hunt“.

Tuletooja.

Kaua, kaua aega tagasi, ajal, mil inimesed ja loomad omasid ühise keele, ajal, mil vana Laanehunt oli inimeste sõber ja nõuandja, elas üks teravilmne ja välejalgne poiss. Tema ja Laanehunt olid suured sõbrad ja koos nad matkasid ärretuid metsi. Nad nägid mehi ojadest kätega kalu püüdmas ja naisi teravate kivide abil juuri toiduks kaevamas. See oli suvel. Kuid kui tuli talv, nad nägid inimesi külmetades ikka veel alasti lumes toimetamas, või segipaisatult kaljukoopas külma käes värisemas. Kõike seda talvist viletsust märkas poiss ja oli õnnetu oma rahva häda ja kannatuste pärast.

„Mina ei tunne talve viletsusi,“ ütles Laanehunt. „Kuna sul tihe karvakuub, minu rahval vaid puudub see — pean leidma teise abinõu külma vastu, aita sinagi nõuandja, mind mu suurres ülesandes!“ Siis läks laanehunt ja jäi ära kauaks ajaks. Tagasitlunud ta ütles leidnud olevat ühe abinõu, kuid ühe vähahädaohtliku ja raske. „Ei ole abinõu, mis oleks liig raske sarnase eesmärgi saavutamiseks,“ vastas poiss, ja siis laanehunt teatas, et nad peavad minema Põlevamäe juurde, ja tooma „tuld“ rahvale. „Mis on tuli?“, küsis poiss, ja Laanehunt vastas, et tuli on punané kui lill, — ja siiski mitte lill; kärmas

jooksma rohus ja hävitamas kui elajas — ja siiski mitte elajas; vihane ja kahjutegev ja siiski hea sulane meid teenimas, kui hoiame teda kivide vahel ja toidame väikeste hagudega. Ja otsustas poiss oma rahvale tule tuua.

Esmalt tuli poisil meelitada oma rahvast talle kaaslasiks andma sada kärmemat jooksjat. Ja siis asusid teele Põlevamäe juurde Laanehunt ja poiss oma rahva saja parima jooksjaga. Esimese teekonna päeva lõpul nad jätsid nõrgema jooksja maha, ootama, järgmise päeva õhtul järgmise, ja nii iga saja teekonnapäeva õhtuv. Poiss ise oli vastupidavamaid jooksjaid ja läks koos Laanehunniga teekonna lõpuni. Nad mõõdsid kõrgeist mägestikest, suurist lagendikest ja ääretuist metsist ja jõudsid lõpuks Suurevee äärde, mille laidend peksid vastu Põlevamäe jalga. Kohutava koonusena seisis mägi, ja lõpmatult kerkis suits ta sisemusest taeva poole. Õseti Tulevaimud lõivad tantsu ja nende rõõmu kuma värvis punaseks Suurevee. Siis Laanehunt ütles poisile: „Jää siia, kuni ma toon sulle ühe tuki Põlevaltmäelt ole valmis jooksma, sest kui mina sinuni jõuan, olen väsinud, sest Tulevaimud jälgivad mind.“

Kaks juhti.

Musterjuht.

Musterjuht sádeleb párlina juhtide hulgas. Teda imetletakse, seatakse eeskujuks. Juhitalent on tal kaasa sündinud. See väljendub tema varases nooruses. Ning siis ja hiljem igas olukorras. Kõnelemata ta eeskujulikust tegevusest, huvitab ta omavanuseid, nooremaid ja vanemaidki kogu oma juhikarjääri kestel sellega, kuidas ta kõik halvad seisukorrad lahendab, pahandused likvideerib, väiksed ja suured takistused kõrvaldab.

Kui ta oli alles „Karu“ salga juht tekitas ta kadedust oma leidlikkusega. Ainult ühe päeva peatus tsirkuse elav karuperekond jaamas. Rahvast oli murruna karuvagunit vahtimas. Ei leidu igakord viisakust vanemates inimestes noorte vastu, kuigi seda vastupidi nõutakse. Need vanad vahtisid ees, poisitele káratati: „Kus te nüüd trüгите!“, kui need katsusid ligineda. — Järsku kostus mingi kiljatut rahvakogu ühes ääres. Ei saadud aru veel, mis on lahti, kui teiselt poolt láhenes rodu poisse, ühel veeklaas käes. Rahvas, oletades midagi, tegi teed. Ukse ees poisid peatusid, vahtisid oma salga elusat embleemi. — Kohe peale selle sõitis karuvagun ára. — Kui teised poisid, kes isegi kõige hábematumalt pugedes ei jõudnud karuni, küsisid nende muljeid, seletas „Karu“ salga juht: „Toredad olid. Väikesed olid kõige vahvamad. Ja hiigla kavalad. Kui keegi inimene pani káe tasku ja otsis midagi, ajasid juba nina välja võre vahelt. Kohe teadsid, kust saab midagi hamba alla!“

Kord oli musterjuht koolist salga koosolekule minnes unustanud tüüüü:ud. Ja just siis oli ta lubanud mángida „Saba põleb“. Poistel polnud tikku, Kas õelda neile, et ta unustas. Poiss oma valju kriitikaga peab selle andeksandmatuks lohakuseks. Ei, ta parem võtab kavva järgmise koosoleku eelharjutusena praktilise kauguse mááramise. Ta viib poisid välja. Tänava nurgani mááravad ja mõõdavad nad. Seal oli pood. Ja tagasi tulles mááravad ja mõõdavad nad jälle, aga juhi taskus on tikutops.

Kui musterjuht oli laagris rühma juhina, ilmnés skaut Virri juures erilise väljaastvusega tema tahe arvustada. Ükskõik, mida tegi juht, või mõni teine

skaut, — kõik leidis Virri poolt hinnanagu, ja imeíikult — alati halvavõitu. Musterjuht kõneles veidi oma abiliseiga ja salgajuhtidega ning kuulutas välja: „Nüüd mángime kohtupidamist. Hakake nimetama, keda panna kohtupidajaks, kaitsjaks, süüdistajaks.“

Kohtunikuks nimetati mitmelt poolt Virri. Tema náis alati teadvat, mis oli halb ja võlts. Leiti ka prokurör, kaitsja, vangivalvurid ja kaebelune. Viimaseks oli salgajuht, kelle salgast Virr oli lahkunud, olles leidnud seal erapoolikust.

Räägib süüdistaja, arutab kaitsja — ja erilise asjatundlikusega oma táhtsuses, — mõistab kohtunik Virr, oma endise salgajuhi kohe süüdi. Lubab veel kaebelusele viimase sõna. Rauduskási (ta káed on selja taga) tuleb kaebelalune kohtunik Virri poole ja palub karistuse kergendust. Et palve oleks mõjuvam, teeb kohtunikule pai, kohe kahe káega mõlemale põsele ja ninalegi. Aga ta káed on tahmased-rasvased.

Máng on lábi. Naer vaibub muigeaks. Virr tõttas jõe áärde. Kui ta naaseb, on tal áraseletatud ilme náol. Ta ei topi enam oma nina kuhu pole vaja ja ei mõista enam kunagi kohut.

Linnas on musterjuht mõistnud rühmale vanema valida, s. t. mitte mehe, kes kannab rühmavanema nime, vaid kes hoolitseb rühma eest, elades kaasa selle murede ja rõõmudega. Ainult ta ei juhtu olema kõnemees, ilukõneleja. Poisitele aga meeldib see. Ei náe nad ju teise südameheadust, eriti kui kokku puutumine pole kuigi ságe.

Kui nüüd musterjuht kutsus ta rühma koondusele, pidi see káik süvendama sõprussádemeid. Aga — kas suudavad kõik poisid saada aru oma vanema kuldváársusest, eriti uustulnukad ja nooremad. Vast eelistavad nad vanema lihtsa, südamliku kõne asemele náiteks — sosijuttu naabriga. Et seda piinlikkust vanemale mitte teha, mõnigi juht räägib poisitele kaua ja áhvardavalt, olgu nad „ilusti“. Musterjuht nimetab, et rühmavanem oma kõne keskel tervitab teid skaudi saluudiga. „Náeme siis, kui võrd úheaegselt saame vastu tervitada,“ lõpetab ta.

Kui vanem saabus, võttis juht ta vas-

tu ja tähendas, et võiks kõne efektiivselt lõpetada skaudi saluudiga.

Vanem rääkis, skaudid kuulasid vaikselt ja tähelepanelikult. Suurem osa, „maa sool“, — huvi ja innuga. Vähe-mus, — uustulnukad, pööbel — et nad pidid tähele panema tervitust. Ja tervitus, oli vastastikune efekt. Kui musterjuht kuulis poisse kiitvat, et see oli lausa mustervanem, ja vanem ütles: „Kenad skaudid, väga distsiplineeritud! Sea või kõigile poistele eeskujuks, kui mustrid!“ siis oli näha, et vastastikune mulje oli jäänud kõige plekitumalt puhtam.

„Ersatsjuht“.

See mees kõljab juhiks sellepärast, et käepärast paremat ei ole. Tema on tekinud juht — nagu seen. Või aa tehtud juht, — nagu tinasõdur, õigemini, tina-ohviter.

Juhi talenti tal pole, selleasemel on pisike pagas salgajuhtide koolist. Seda, topib ta igale poole, igal võimalikul ja võimatul juhul. Ise ta midagi olukorra kohast ei leia, kuigi omateada omab teravmeelsustki, sädelevat vaimu. Teised seda küll ei leia. Või kui märgataksigi, siis on see sädelus nii väike, kui jaanussil. Aga musterjuht särab kui taevataht.

Juhina tuleb temalgi otsustada igasuguseid olukordi.

Tal juhtus rühmas olema tragi ja teovõimas skaut Klaarpea. Salgajuht. Nüüd ajas ta ka osaliselt rühma asju. Mida tema ette võttis, kõik edenesis. Poiste hulgas oli tal ilmne poolehoid. Aga korruga kombineeris ersatsjuht tal-le mingi süü ja mahhineeris ta rühmast välja. Ainult hiljem levisid kuuldused: Klaarpea lülitati sellepärast tasa, et ersatsjuht kartvat varjujäämist. Aga üks tugev kivi rühma ehitusest oli kõrvaldatud.

Ersatsjuht kasvatab ka. Halbu jooni nrstib ta noomimise ja jutlustamisega; vahast ärritub ise sel juhul haugutamise ja hurjutamisega. Aga poisile on see vaid igav sõnaderodu, mis tüütab, nagu tilguks kaela leiget vett.

Musterjuht kasvatakas oma poisse, likvideeris poisi halva iseloomujoone aga mõne tabava lausega, või ühekordse narristikstegemisega.

Ersatsjuht sattus olukorda, et tal polnud koosoleku ruumis kaasas sõlmimismõõri, välja oli kuulutatud sõlmi-

misvõistlus. Ta läks seda tooma palituskust. Aga ei leidnud, targemat õelda, kui: „Olge poisid vakka, kuni ma tulen tagasi!“ Manitsus — selleasemele, et teha abijuhile korraldus, midagi korraldada. Selles samas piasiasjas ilmnes, et selle mehe juhiline erikaal on kerge. Ja nagu ainete juures — soojem temperatuur, — erikaal kergem, samuti ersatsjuhi juures: on tal paras jahe, külm — aegne tegevus, seal võib teda juhina kaaluda ja ei leitagi ta olevat just õhk-kerge. On aga tempo palavam — juba koosoleku tempo palavuses, — satub ersatsjuht segadusse, ei mõista midagi tõhusamat. Ta juhiline erikaal on langenud.

Muide, kui see kergekaalu juht jõudis ruumi tagasi, leidis ta poisid vaikselt. Ainult nende näol võis näha veidi kohkunud ilmet — sest, nende tähelepanuobjekt kohutas neid: nad vaatasid kõik pörandale, seal oli palju klaasikilde. Nad olid ajaviiteks hakanud vaatama üht pkilti, olid selle lähemaks vaatluseks võtnud seinalt, igatüks oli tirinud seda natuke oma poole — ja korruga märgati seda kukkumas pöranda poole.

Sellest koosolekust jäi ersatsjuhile halb mulje. Ta nüüd veidikene nagu uskus, et süüd oli ka endal, kui koosolek läks lõrri.

Aga malevas ainult ei ustud, et ersatsjuhi koosolekud on kehvad. Seda teati.

Sest ka ersatsjuht oli kerkinud esile samuti, kui musterjuhtki. Musterjuht oli küll kerkinud ülespoole ja esile, nagu koor kerkib piimale — see meeldib kõigile ja teda kasutatakse igati.

Aga ersatsjuht oli kerkinud üles kui vaht supile. Ja see visatakse ära.

(Tallinna skautide XII rühma poolt väljaantud „Seinaleht“ nr. 7-st)

Valgast.

Malevas 6 skautrühma ja 3 hundi-poegade karja. Liikmeid malevas ligi 200. Suvel teotseti kaunis kenasti... Peeti 4-ja ööpäevaline maleva laager „Vargasilla“ juures. Võeti osa ka L-Eesti üldlaagrist Värskas ja naaberriigi suurlaagrist. Samuti aastakoosolekul Haapsalus oli Valga esindatud. On ka raskusi, aga need võidab skaut... Maleva X aastapäeva kavatsime päris suurejooneliselt pidada...

Salgajuhtide kool teotseb juba möödunud kuu keskpaigast alates siinsete masterite ja „matri kandidaatide“ juh-timisel. Osavõtjaid üle paarikümne.

I s. o. „Concordia“ rühm pidas hil-juti X aasta juubelit. Rühm kuulub kohaliku ÜENÜ juurde; milline ühing on andnud rühmale toa tasuta kasutada. Skaute rühmas üle kolmekümne.

II s. o. „Lembitlaste“ rühm sai ka omale kodu Vaksali pst. nr. 10, raud-tee majja. Korter, küte, valgustus on prii, selle eest on rühm väga tänulik rühmavaneemale hr. ins. R. Mittile.

III s. o. „Russi“, IV s. o. „Metspoegade“ ja V — „Tööpoegade“ rühmad käivad koos NMKÜ-s, — sest nad kuuluvad selle juurde.

VI rühm teotseb tasapisi Mõisakülas.

Linna I ja III algkooli juures teotsevad hundipoegade I ja II kari kooli or-ganisatsioonidena. Avarates kooliruumi-des on hundipoegade tegevus äärmiselt huvitav ja mitmekesine. Õpitakse eksa-meid laule, rahvatantse ja mängitakse mitmesuguseid huvitavaid mängu. Kar-jahundid on kõik aastailt üle paari-kümne. Pojad, hundud, tublid elurööm-sad ja distsiplineeritud poisid. Hundi-poeglusel on siin alus hea. III kari kuulub küll „Russi“ rühma juurde, kuid kasutab ka I algkooli ruume.

Praegu kõvad ettevalmistused emade-päeva pidustusteks, mida peame 8 ja 9. det. s. a. Laupäeval 8. det. on Ühisgümnaasiumi saalis pidu emade auks. Pühap. 9. det. hommikul jumalateenistus kirikus ja õhtul koosviibi mine emadega teelaas.

Skaudivormi suhtes teevad juhid kõva sõitu — vormi võib kanda ainult siis, kui on täpne ja vastab põhimää-ruse nõuetele; vastasel korral seda mitte teha. Pluusidega on tegemist, ühed tumedamad, teised heledamaks pleeki-nud päikesest. Üks rühm tahab pluusid enne emapäeva värvipatta panna. Näib, mis saab... Ootame kõvasti uut pleekimata skaudi pluusiriiet... Ega see asi muidu nii hull ei oleks, aga major on malevavanemaks. Tubli kah, korra lööb ikka „majja“. *Valge Hunt*“.

Pärnu skautmalevast.

7. oktoobril lõppesid rühmadevahelised võistlused sõudmises, tuletegemi-ses, orienteerumisjooksus, signaliseeri-mises ja skautlikus takistusjooksus. Võitjaks osutus I rühma salk 128 punk-tiga, järgnesid II rühm 120, merirühm 64 ja „Hai“ 46 punktiga.

*

Pärnu skaudid on jällegi võitnud oma perre tagasi endise energilise skautjuhi I jsk. Nikolai Raist'i. Vabanedes kaitseväe kohustest siirdus ta uuesti I rühma juurde ja 7. oktoobril valiti ta-gasi rühmajuhiks. Enne kaitseväe tee-nistust juhtis ta sama rühma.

*

Viimasel ajal on püütud tõsta skau-tide teadmiste taset järgueksameis. Tu-lemusist pildi saamiseks korraldati II j. eksami kontroll 1. okt., kus selgus, et skaudel on teadmisi kaunis palju.

*

7. okt. korraldas Paadremaa skaut-rühm piduliku koonduse, mida sõitsid külastama Pärnust 19 skauti, eesotsas maleva vanema hr. Pulma ja energilise malevajuhi Viktor Krulliga. Paadere-maalt saadi häid muljeid, et seal tehak-se tublit skautlikku tööd.

*

Merirühmad said omale mugava kodu Supeluse tänavale. Seega on saadud üle nende rühmade suurimast pahest ja töö võib edeneda normaalselt.

*

2. novembril kogunesid Pärnu skaudid merirühmade kodusse alates salgakordnikest, et kuulata mal. abijuhil Albert Reisko aastakoosolekul kuuldust-nähtust. Seega said ka need, kes ei saanud sõita Haapsallu, kuulda uusi mõtteid skautlikust tööst ja tegevusest, samuti vastuvõetud otsusi.

Praegu käivad kibedad ettevalmistused emadepäevaks. Iga rühm tahab esineda parimaga, sest ettekandeid arvestatakse „eeskujuliku rühma“ võistlusil.

Tartu skautide 4. rühm.

pühitseb oma 15. aastapäeva 8. jaanuaril s. a. Selleks korraldab rühm suurema aastapäeva peo V algkooli saalis. Aastapäeva pühitsemise ettevalmistused on kõvasti käimas. Kavas on ettenähtud vaimulik osa skm. Harry Haameri poolt, töotuse andmine ja lõpuks skautlikud etteasted.

Kõigiti tahab aastapäev kujuneda Tartu skautperele eriti 4. rühmale, suursündmuseks, kuna 4. rühm on üks vanemaid ja tugevamaid rühmi malevas olnud.

Üllatuseks antakse aastapäeva puhuks välja rühma poolt 15. aastap. album (broshüür.) mille toimetamisega juhid on kõvasti ametis. Album tuleb üle paarikümne lehekülje paks ja sisaldab ligi 20 klišeed.

Peavanemalt on ka palutud tervituseks artikkel Samuti toob tervitusi prof. Paldrock kui malevavanem ja hr. Siidam kui rühma vanem ning rida teisi vanemaid juhte.

Sisult annab broshüür täieliku ülevaate rühma tegevusest 15 aasta jooksul, meeleolu kirjeldusi, laagrinälestusi, statistilisi andmeid jne. Muuseas broshüüri laome ja trükime kõik ise oma poistega. Sellega seletatav ka selle väljaandmise võimalus. Edaspidi sellest lähemalt. Seniks tervitusi „Põhja Kotka“ rühmast, lõunapoolse skautrahva hulgast.

Pärnu I rühm muutis töökorda.

Hiljuti oli meie rühmas pealike vahetus. Lahkus ajutine pealik II jsk. Peterson andes ruumi äsja kaitsevääst vabanenud kauaaegsele pealikule I jsk. N. Raistile. Valisime ka uued vanemad salgapealikud ja korraga veel kaaks, sest rühma töö ümberkorraldamine uutele alustele nõuab ka rühmapealikule enam abilisi. Pealegi on rühmas 61 skauti, sest võtsime rühma hulgaliselt uusi poisse, et neist kasvatada korralikke skaute, hoida rühma kivenemise

eest. ja muretseda seega „uut verd“. Praegu on meil 6 salka, neist 4 nooremate poistega, millised töötavad kõik energiliselt vilunud pealike juhtimisel. Nooremate salkadele van-salgap. valiti kauaaegne skaut II jsk. Joh. Tiisfeldt kuna vanematele salkadele mitmekülgne II jsk. A. Uibu. Vanematesse salkadesse kuuluvad vanemad, kogunud skaudid ja ka kõik nooremate salkade pealikud. Salgad töötavad klubi põhimõtteil eri töökavaga. Nad moodustavad ka niiöelda pealike reservi ja aitavad nooremate skautide õpetamisel ja juhtimisel kaasa. Ka igasugu rühmade algatuste, ettevõtete ja tööde läbiviimine usaldatakse vanemate salga skautidele, et ka neil oleks võimalik pealikutena teetseada, ehkki pole alaliselt pealikud.

Oleme ise väga heas arvamises sarnasest töökorrast, sest seni on juba kõik läinud paremini kui kunagi varem. Kõigil on tegevusala ja oleme lõplikult vabanenud sest kartusest, et vanemad poisid jääksid eemale skautlusest, nagu vast seni, kui nad olid vaid rühma nimekirjas, ega leitud neile täiesti haaravat tegevust. Teetsedes skautliku klubina leiutavad nad ise õige mitmekülgsed tegevusalasid enestele, oskavad ka noorematele skautidele skautlust huvitavana näidata, aitavad mitmekülgistada rühma tööd ja teavad, et on ikkagi skaudid ja peavad sellisena esinema. „Sini-Kollane“.

Emadepäeva Pärnus teeme toreid.

Emadepäeva ettekannetega on meil suuri „lõõmisi“, mitte seepärast, et pole midagi ettekanda, vaid et on liiaks palju, ja ei tea millega esineda. Olid pikad vaidused ja leiti lõppeks, et üks „ooper avamänguga“ kõlbal vaid lõkkele, teine kõlbal vaid suurematele lavadele, kolmas liig igav ja neljas liig lõbus. Mõni oli liig raske õppida ja mine tea, mis vead seal olid. Lõppes asi aga seega, et üks mees sai inspiratsiooni ja viskas nagu käsest uue algupärandi, ja jäädigi lõppeks selle juurde peatama. Oieti on see juba meie I rühma vana traditsioon, et esineme alati algupäranditega ja seekordne mida Pärnu publik näeb, on juba viies ja kui ta ka laval õnnestub, saadame ta peagi „E. S.-le“ koos eelmistega. Sooviksime, et teisedki saadaksid huvitavaid ettekandeid „E. S.-le“, et ka teised saaksid neid kanda ette. Sest korralikkude algupäraste ettekannetega aitame ka skautidele head nime võita.

Pika ja raske haiguse järele lahkus meilt end.
kauaaegne hundipoegade juht

I j. sk. Artur Miländer

Sündinud: 13. nov. 1907. a.

Surnud: 30. nov. 1934. a.

Mälestavad

Tallinna Sk. Maleva Staap ja skautpere.

Ilmuvad uudised

Mängude raamat

150 mängu

Koostanud

skm. E. Pavelson

Skautide laulik

Koostanud

gd. E. Kaarik ja
skm. E. Pavelson

Emapäevaks ilmus!

Skaudi kalender- käsiraamat 1935

Koostanud

Richard Kärner

nooremskautmaster
Eesti Skautide Maleva Peastaabi
sisesekretäri abi

Pealadu

T.E.R.Ü. „Päevalehe“ raamatukpl.

Tallinn, Jaani t. 6